

ליערה אחותי האהובה / אפרת

דברים בהלוויה

כבר כשהגעתי לבי"ח כרמל, כמה ימים אחרי שהתאשפזת, ראיתי בפנייך משהו שהיה לי קשה להסביר. ראיתי את הקושי ואת הכאב. הבנתי שאת כעת זקוקה לי לידך וגם אני רוצה להיות לצידיך, להיות בשבילך.

גדלנו בקיבוץ כילדות עם הפרש של ארבעה שנתונים בינינו, ולא היו לנו כמעט פעילויות משותפות כילדות וכנערות. כשהיית חיילת ואני סטודנטית בתל אביב - התחברנו מאוד והפכנו לחברות טובות, נוסף להיותנו אחיות.

הקשר בינינו לא היה יומיומי אבל היה קשר של הנשמה, חשבנו בצורה דומה והבנו את דרך המחשבה זו של זו. ידעתי להבין את דרך חשיבתך כי הייתה דומה לשלי.

הייתי כאן לצידיך בעין השופט בשבועיים וחצי האחרונים. אלה היו רגעים יקרים מפז. זכינו שוב להתקרב יותר.

עצוב לי כל כך שנפרדת מאיתנו כל כך מהר. היית נשמה טובה, תמיד דואגת למשפחתך ולאחרים. השארת כאן משפחה אוהבת.

נוחי בשלווה.

אוהבת אותך מאוד

אחותך אפרת

